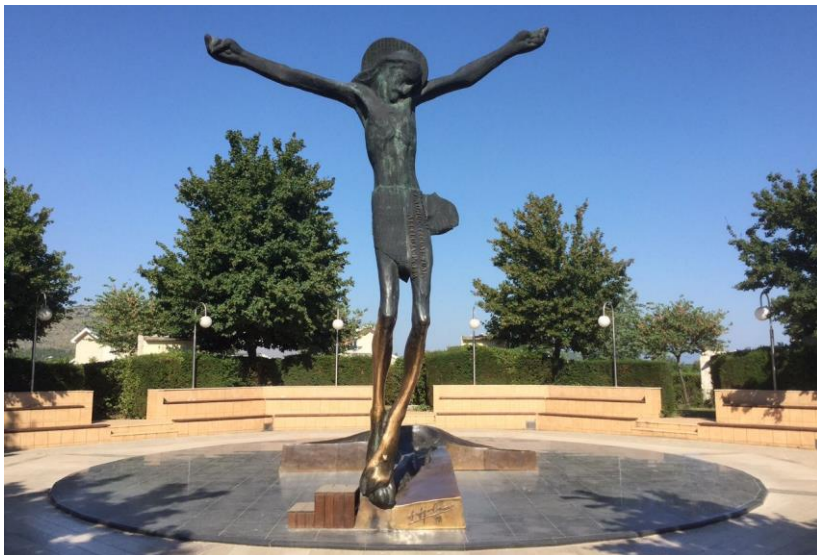

Alapította: Wágner Ferenc

Húsvét

2024

XXII. évfolyam 1. szám

*"S én veletek vagyok mindennap a világ végéig."
(Mt 28,20)*

1. Mit keresek én itt?

A nagybőjt lehetőséget ad, hogy kicsit körülnézzünk. Kinek segíthetek, miről érdemes olvasni, hova érdemes elmenni, elzarándokolni? Ahogy nézelődöm, észreveszem a körülöttem lévőket, többet megyek templomba, megfigyelem a körülöttemülőket, és szerencsés helyzetben meglátom magam is. A szent három nap lehetőséget ad, hogy odaüljek az utolsó vacsora „asztalához”, odaálljak a kereszthez, bekukkantsak a sziklasírba.

De mit keresek ott?

Érdekes program, végre történik valami! Báméskodom, de szerencsére kívülről, engem nem érintenek ezek a tragédiák, megmagyarázhatatlan történetek. Én már egy komfortos korban élek! De jó tudni róluk! Gyűjtöm az információkat! Mint azok, akik ott álltak a Via Dolorosa szélén!

Ilyenkor itt a helyem! Megszoktam! Mindig itt vagyok, nélkülem ki sem nyitják a templomot! És pontosan tudom, ki van még itt! Holnap is jövök, nehogy megszóljanak, lássák, én mindig a helyemen ülök!

Emlékszem, gyerekkoromban milyen jó volt... még éltek a szüleim... akkor mindig szép idő volt... érzem a sonka ízét... hallom az orgonaszót... Meglátogattuk a szentsírt... Barkát szedtünk... A feltámadási körmenet... Milyen szép emlékek! Ezek meghatározó események! Történelmünk, üdvösségünk, hitünk, megváltásunk alapja! Kereszténységünk gyökere! Visszakaptuk az örökélet reményét! Az emberiség jövőjének meghatározó eseménye!

Drága Jézus mennyit szenvedett! Értem! A bűnösért! Hogy meggyógyítson engem, a méltatlant! Leborulok előtte! Hálát adok, hogy engem tekintetre méltat!

Odaállok én is a kereszt tövébe. Hogy Vele legyek! Hogy közösségekben legyek Vele! És majd visszazaladok Emmausból Jeruzsálembe, hogy megosszam az örömhírt: feltámadt! Mit keresek én itt? El kell döntenem! Mert amit keresek, azt fogom megtalálni!

2. Karácsony – család - húsvét

Idén mi is részt vettünk a Szeretetkalandon, a Székesfehérvári Egyházmegye házasságmélyítő programján. Nagyon jó, ajánlom jövőre minden házaspárnak! A kihívást egy bodajki nap zárta le, ahol voltak játékos feladatok, imaséta, keresztút, közös ebéd, ismerkedés a kegyhellyel és végül egy püspöki mise, amelynek végén püspök atya egyenként megáldotta a jelenlévő házaspárokat, családokat. Köszönet a szervezőknek a színvonalas programért!

Az esemény kapcsán elgondolkoztam, milyen érdekes, hogy a Házasság hete nagyböjtre esik. Miért nem adventben van, amikor készülünk Jézus születésének megünneplésére, amikor egy új család alakul? Aztán ezen az említett programon elmondtuk Mária keresztútját. És elgondolkoztam, hogy a család nemcsak a születésnél fontos, nemcsak a gyermekéveink meghatározója, hanem egész életünk támasza! Életünk végén ugyanúgy családunk körében szeretnénk lenni!

Mária mindig jelen volt, mindig a háttérben, de mindig elérhetően, készenlétben. A születés sem Máriáról szól, hanem a Fiú megtestesüléséről. Mária vállalta, hogy neveli, táplálja,

vigasztalja, tanítgatja majd a születendő Megváltót. (Erről persze egy sor sincs az Írásban, mert ezt olyan természetességgel és olyan alázattal tette, hogy nem kell külön kiemelni.) És ott van József, akinek egy szava sincs lejegyezve. Felvállalt ő is egy olyan életet, amit soha nem tervezett. Támasz volt, aki biztonságot, otthont, szakmát adott Jézusnak.

És a gyerekkorról sem hallunk, csak sejtjük, hogy olyan harmóniában telt, aminek nincs hírértéke. Olyan környezetben élt, ahol fel tudott nőni küldetéséhez.

Mária kérésére vitte végbe Jézus az első csodáját. Mária sietett, amikor Jézusnak rossz hírértéket keltettek, hogy kimentse onnan fiát. Kísérte a Golgotán, ott állt a keresztnél. Átölelte Fiát, amikor megszületett, és az ő karjába helyezték, amikor levették a keresztről.

Bodajkon a kegyhelyen sétálva, egymás után néztük meg az (egész évben) kiállított Betlehemet és a Fájdalmas Szűz szobrát. Mária ott van tele kérdésekkel, mi lesz ezután, miről beszélnek a pásztorok, mit kell tennie, hogy méltó legyen a meghíváshoz. Ott áll tele fájdalommal és kérdésekkel, mi lesz ezután, amikor bevezették. Tamás atya azt mondta nekünk, a Szűzanya talán többet szenvedett, mint a Fia.

A család az öröm és a bánat helye. Az elfogadás helye. A család a szeretet helye. A szeretet jele pedig a kereszt.

3. Az élet szent

Január 8 – 14. között az emberi élet szentségét hirdető vándorkiállításnak adott otthont egyházközségünk. A Szent Janka életéről szóló összeállítást a közösségi házban, a Meg nem született gyermek szobrát a templomban lehetett megtekinteni. A kiállításához egész héten programok kapcsolódtak.

Hétfőn a kiállítást plébánosunk, Papp László atya nyitotta meg ünnepi műsor keretében, kedden szentségimádás volt templomunkban. Ezen a napon látogattak el a 8. osztályos hittanosok Martin Hudacek szobrászművész alkotásához hitoktatóikkal. Szerdán az érdi Szent Mónika

Anyakör tagjaival Édesanyák Imái (www.edesanyakimai.hu) alkalmon vehettünk részt. (A kiállítás egyik gyümölcse, hogy azóta már két Édesanyák Imái imacsoport is indult közösségünkben, melyekhez folyamatosan lehet csatlakozni.) Csütörtökön a rózsafüzér társulat imádságához csatlakozhattak a kiállításra érkezők, pénteken pedig egyházközségünk világi elnöke, Eöry Zsolt tartott elmélkedést Szent II. János Pál pápa Evangelium Vitae – Az élet evangéliuma alapján. Az előadás előtt egy tanúságtételt hallgathattunk meg: Fenyvesiné Gábor Ágota Dinnyésről érkezett hozzánk megrendítő, egyben reményteljes történetével, melyben arról mesélt, miként állította helyre Isten az életét. Szombaton a Szent Család-szoborhoz sétáltunk, majd a szentmisét követően a közösségi házban folytatódott a program: a gyerekek az élet kezdetéről szóló mesét hallgattak, miközben a felnőttek Hajdaniné Magdival, a 40 nap az Életért életvédő mozgalom hazai főszervezőjével beszélgethettek. Közös zenéléssel, agapéval és imával zártuk az estét. Vasárnap, a kiállítás zárónapján Kissevichné Toldi Hajnalka, az Élmi Teljesen Jó országos életvédő nap szervezője a Lelki adoptálással (www.lelkiadoptalas.hu) ismeretett meg bennünket a szentmise keretében. A tanúságtételt követően a

diósi hívek közül sokan elköteleződtek, hogy 9 hónapon át minden nap imádkozzanak egy veszélyben lévő magzatért.

„Sokat gondolkodtam, mennyire legyen személyes ez a megnyitó. Biztosan többen is vagyunk ma itt, akik elmondhatnánk a személyes történetünket. Sok kis angyalka lehet most itt körülöttünk, a MI meg nem született gyermekeink. Nekünk is van kettő. Az egyikőjüknek köszönhetem, hogy itt vagyok. Nemcsak azt, hogy MA itt vagyok, hanem azt, hogy gyakorló katolikus, hívő ember, nagycsaládos édesanya, szentségi házasságban élő feleség lett belőlem. Hogy 9,5 éve, 33 évesen, több mint 20 év távollét után, újra elmentem a templomba. Mert amikor életem legsötétebb napján pont így rogytam térdre, mint ez a szoborként mintázott édesanya, eszembe jutott valaki. Itt az első két sorban ültünk régen, mi gyerekek. Részt vettünk a szentmisén, sokszor unatkoztunk, de ma már tudom, mennyire fontos volt, hogy itt legyek. Mert Isten már akkor megszólított, amit én annyi éven át nem vettem észre. A fájdalom vitt vissza Hozzá Kristóf atyán keresztül, aki eszembe jutott a szenvedésben és akihez elmentem és bekopogtam akkor. Isten megvigasztalt. Megtapasztaltam azt, amit ez a szobor jelképez. A megbocsájtást, a Jóisten végtelen szeretetét, és megkaptam a hit kegyelmét. Kívánom, hogy mindenki, aki ma itt van és bármilyen fájdalmat hordoz és érez, megvigasztalódjon és árassza el Isten az ő irgalmas szeretetével.” (A kiállítást szervező Szendéné Kiss Nóra tanúságtétele a január 8-i megnyitón hangzott el.)

A kiállítás harmadik napjának reggelén kaptuk a fájdalmas hírt, miszerint a megnyitón elhangzott beszédben szereplő Filó Kristóf atya, Diósd korábbi plébánosa az éjjel hazatért a Jóistenhez.

4. Búcsú Kristóf atyától

Mikor szeptember 30-án, plébániai zárándoklatunk alkalmával Filó Kristóf atya Makkosmárián fogadott bennünket, senki sem sejtette, hogy ez az alkalom lesz az utolsó, amikor hallgathatjuk őt, beszélgethetünk vele.

Kristóf atya karácsonykor kórházba került, életmentő műtétet hajtottak végre rajta. Január első napjaiban gyógyulásáért, felépüléséért imádkoztunk, de sajnos január 9-én Kristóf atya örökre itt hagyott bennünket. Halála óriási veszteség mindannyiunknak, akik ismertük, tiszteltük, szerettük őt. Gyászmiséjét január 27-én tartották a Budakeszi Havas Boldogasszony-templomban, majd ezt követően szűk körben folytatódott a temetési szertartás a Makkosmáriai Angyalok Királynéja-templom urnatemetőjében, ahol Kristóf atyát Spányi Antal megyéspüspök, paptestvérei és családja végső nyughelyére kísérték. A temetéssel egyidőben gyalogos zárándoklat indult a kegytemplom kertjébe. Közös imádkozás után pogácsa és meleg tea melletti beszélgetéssel, emlékek felidézésével ért véget a búcsúztatás. Többen megjegyezték, mennyire illett és milyen méltó volt Kristóf atyához ez a meghitt, hátaltelt, bensőséges megemlékezés a makkosi kegyhely kertjében. Ami – hisszük – nem ért véget ezen a napon, hiszen, ahogy az utolsó búcsúbeszédben elhangzott: „*Kristóf atya! Ha már úgy alakult, hogy a fogolykiváltó trinitárius rend*

kegyhelyén akarsz nyugodni, ne csodálkozz, ha lesznek, akik idezarándokolnak a Szűzanyához imádkozni, de hozzád is fordulnak majd közbenjárásért, hogy az ilyen-olyan rabságukból való szabadulásukért te is szólj néhány szót az Úrnál.”

Kristóf atya gondolatai a halálról:

"Más az élet és más a halál egy fiatalnak, egy étellel teli embernek, meg egy öregnek. Lehet félni a haláltól, de ostobaság. Hiszen pont olyan természetes, mint a születés.

Egy idő után az életbe is bele lehet fáradni. A végén már lehet, hogy minden napom azzal telik, hogy a betegágyban fekszem és a plafont nézem. Ezt meg lehet ám unni. És őszintén kívánczik az ember arra, hogy bárcsak meghalnék. Érzi, hogy mindenkinek a terhére van. Ez egy nagyon nehéz dolog.

Föl kell készülni erre. A halálra egyféleképpen lehet készülni. Egy szép, értékes és értelmes étellel. És amikor belefáradunk, amikor nehéz, akkor szépen fogjuk a Jóisten kezét, és elsétálunk...

Olvastam egyszer egy nagyon kedves történetet. Volt egy kezdő hitoktató, szegénykém elég ostobácska volt, mert az Ószövetséget magyarázta kisgyerekeknek. Azt a részt is magyarázta, hogy Noé hány évet élt, Matuzsálem hány évet élt. A következő órán számonkérés volt, és egy kisfiú jelentkezett. Elmesélte Matuzsálem történetét: Matuzsálem és a Jóisten nagyon jóban voltak. Ebéd után mindig nagyon nagyokat sétáltak, és sokszor azon vették észre magukat, hogy már eljárt az idő, haza kellett sietni. Egyik alkalommal annyira belemelegedtek a beszélgetésbe, hogy rájuk esteledett. Matuzsálem kétségbe volt esve, most hogyan tud ő hazamenni. Erre a Jóisten azt mondta neki: ne menj haza, gyere el velem, és aztán nálam maradsz végig. Ez a halál."

Adj, Uram, örök nyugodalmat Kristóf atyának, az örök világhosság fényeskedjék neki! Emlékét megőrizzük.

5. Könyvajánló

Egyszerű megoldások az élet zavarba ejtő problémáira.

Az EWTN Katolikus Világhálózat alapítója mélyrehatóan gyakorlatias, humoros és józan megközelítésből ad választ az élet legnehezebb kérdéseire. Angelica anya gyengéden szembesít minket a való élet küzdelmeivel, Istenhez emeli szívünket, és a mennybe vezet a lelkünket, miközben az Istennek szentelt élet, nem pedig a bűnbe alámerült világ ígéretei alapján ad választ. Angelica anya megbízható társunk lesz az erényért folytatott harcban, ahogy olvassunk tanácsait, és felelünk hívására, hogy közelebb kerüljünk Krisztushoz. Segít legyőzni a legmélyebben gyökerező bűneinket és vezet minket, hogy felülkerekedjünk a halálfélelmen, a bűntudat fájdalmán és a látszólag jótékony kötődésünkön a világ dolgaihoz. A lelki élet mélyebb megértéséhez is elvezet, elmagyarázza, miért olyan nehéz jónak lenni, miért kell még a legjobbaknak is szenvedniük, és miért nem válaszol Isten minden imádságra.

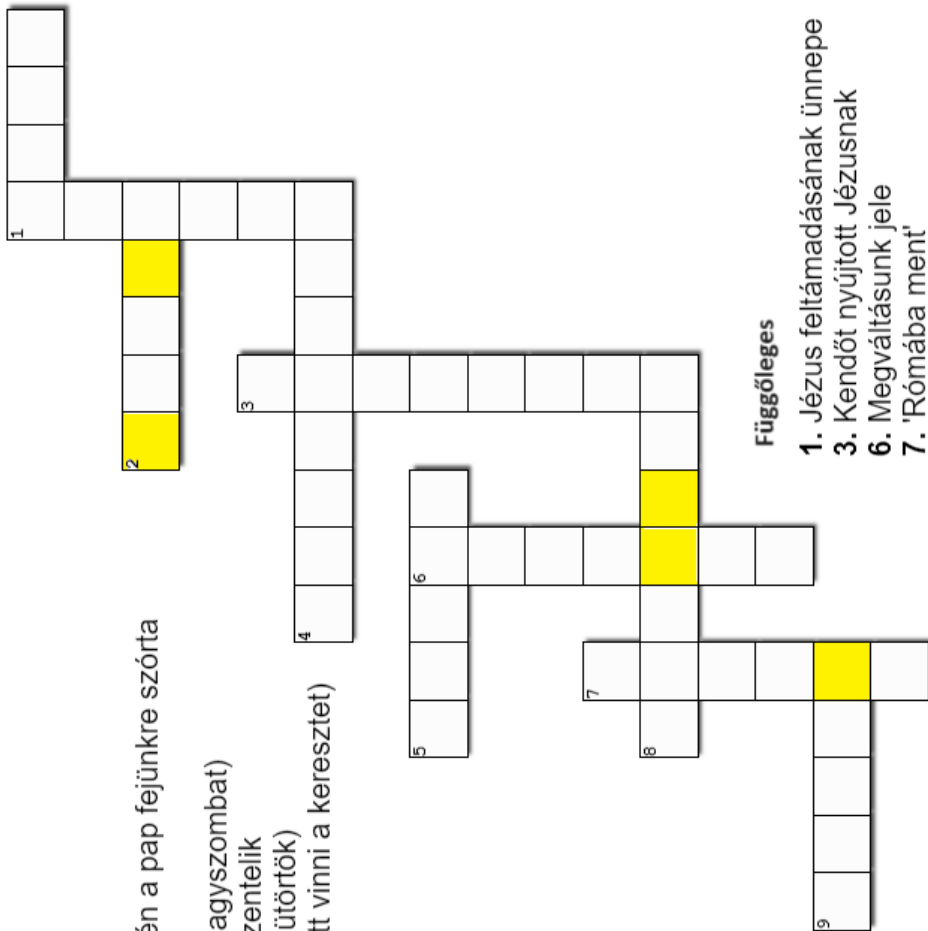

6. Gyermekoldal

A keresztrejtvény sárga mezőinek betűit rakd helyes sorrendbe, és megtudod, melyik tanítvány kísérte Jézust a kereszti.

Vízszintes

1. Nagyböjt kezdetén a pap fejünkre szórta
2. Elárulta Jézust
4. Feltámadási... (nagyszombat)
5. Virágvasárnap szentelik
8. Utolsó... (nagycsütörtök)
9. Cirenei... (segített vinni a keresztet)

Függőleges

1. Jézus feltámadásának ünnepe
3. Kendőt nyújtott Jézusnak
6. Megváltásunk jele
7. 'Rómába ment'

Keresd meg az 5 különbséget a két kép között!

7. Nagyheti szertartások rendje

Nagycsütörtök:	18:00 óra szentmise
Nagypéntek:	15:00 óra keresztút, 18:00 óra szertartás
Nagyszombat:	20:00 óra szentmise, körmenet
Húsvét vasárnap:	11:00 óra szentmise
Húsvét hétfő:	11:00 óra szentmise

TARTALOMBÓL

1. Mit keresek én itt?
2. Karácsony-család-húsvét
3. Az élet szent
4. Búcsú Kristóf atyától
5. Könyvajánló
6. Gyermekoldal
7. Nagyheti szertartások rendje

Diósdai Harangszó

A Diósdai Egyházközség ingyenes kiadványa

Megjelenik évente négy alkalommal

200 példányban:

Húsvétkor és

Pünkösdkor,

Szent Gellért Héten és az Adventi időszakban.

Alapító:

WÁGNER FERENC

Felelős kiadó:

Papp László

plébános

Szerkesztették:

Balogh Gyuláné, Bokodi Eszter, Szendéné Kiss Nóra, Takács

Ferenc